

Chương 57

SỨC LỰC CỦA THÁNH GIUSE SA SÚT

Ở nơi Thánh Giuse, sự đau đớn khi nghĩ đến các thống khổ Đấng Cứu Thế phải chịu trong tương lai cũng như tình yêu Thiên Chúa nồng nàn của Ngài càng ngày càng gia tăng, khiến sức lực phần xác của Thánh nhân bắt đầu bị ảnh hưởng nghiêm trọng, và Ngài phải hết sức cố gắng mới có thể tiếp tục làm việc. Thánh Giuse có vẻ mỏi mệt và kiệt sức. Giờ đây, Chúa Giêsu đã đến để quán xuyến giúp đỡ dưỡng phụ của Người. Chúa đảm trách những công việc nặng nhọc và làm cho các việc của Thánh Giuse trở nên thư thả hơn. Nguyên sự hiện diện của Chúa Giêsu đã là một nguồn an ủi, giúp Thánh Giuse cảm thấy đủ sức để thực hiện ít là những phần việc nhẹ nhàng. Những lời chân tình và cảm thông của Chúa Giêsu không chỉ làm cho Thánh Giuse được dễ chịu, mà còn đốt lên trong Ngài ngọn lửa tình yêu Thiên Chúa sôi nóng hơn.

Một dịp kia, đang lúc Chúa Giêsu mỏi mệt sau khi làm những công việc nặng nhọc, Thánh Giuse đã đến và nói với Chúa: "Ôi Con rất yêu dấu của cha! Bây giờ Con cật lực làm việc với những thanh gỗ này, nhưng rồi đến lúc người ta sẽ cật lực tương tự như vậy để đóng một cây thập giá hầu kết liễu mạng sống của Con." Khi nói xong những lời ấy, Thánh Giuse hầu như ngất đi. Chúa Giêsu vội vàng đỡ lấy nghĩa phụ. Chúa an ủi và nhắc cho Thánh Giuse nhớ rằng cần phải tuân theo thánh ý Thiên Chúa trong mọi sự.

Khi nghe lời ấy, Thánh Giuse thở dài và kêu lên: “Phải, phải rồi, hỡi Giêsu của cha! Ước chi mọi sự đều diễn ra như Thiên Chúa đã tiên định! Tuy nhiên, tâm hồn cha không thể không cảm thấy nát tan; vì thế, cha xin dâng lên Cha Trên Trời tất cả nỗi đau thương này, cùng với toàn thể con người của cha. Cha ước mong cùng được chết trên thập giá, nếu như thánh ý Người cũng muốn như vậy.”

Thánh Giuse đã mất sức đến kiệt quệ. Ngài khổ tâm vì không còn sức lực để lo liệu các nhu cầu cho Thánh Gia được nữa. Một lần kia, Thánh nhân triu mến tâm sự với Chúa Giêsu: “Ôi Con yêu dấu của cha, Thiên Chúa của cha! Giờ đây, cha khổ tâm khi thấy Con phải lao nhọc vất vả, trong khi cha chẳng còn sức lực để đỡ đần cho Con. Cha chỉ mong được một chút sức khỏe đủ để giúp đỡ và làm với bớt phần nào những nhọc nhằn của Con. Tuy nhiên, cha cảm thấy quá yếu nhược. Rõ ràng cha không còn xứng đáng được phục vụ Con như trước kia nữa.” Và Thánh nhân không cầm được nước mắt.

Chúa Giêsu an ủi hiền phụ Giuse và nói rằng trong quá khứ, Thánh nhân lao nhọc vất vả đã nhiều và đã phục vụ bằng tất cả khả năng của Ngài. Vì thế, giờ đây, Ngài cứ thanh thản để nghỉ ngơi. Chúa Giêsu xin Thánh Giuse hãy vui vẻ chấp nhận hoàn cảnh, vì thánh ý Thiên Chúa muốn Ngài phải chịu tình trạng yếu nhược như vậy. Được an ủi, Thánh Giuse đã vui lòng chấp nhận tình trạng sức khỏe sa sút của Ngài. Tuy nhiên, sức mạnh tinh thần của Thánh nhân lại trở nên mạnh mẽ hơn bao giờ hết. Vì thế, Ngài đã thực hành mọi nhân đức đến mức hoàn hảo và thăng tiến rất nhanh trên bình diện ân sủng và tình yêu Thiên Chúa.

Tương tự, Đức Maria cũng an ủi và khích lệ vị hôn phu thánh đức. Mẹ cố gắng làm những thức bổ dưỡng cho Thánh Giuse, vì giờ đây, Ngài ăn uống được rất ít. Thánh nhân đón nhận những thức bổ dưỡng ấy một cách vui vẻ, nhưng Ngài thường dành lại

một phần cho những người nghèo khó, những người vẫn được Thánh nhân dành cho nhiều tình thương và cảm thông. Trước kia, Thánh Giuse vẫn ước ao làm việc để có thể bố thí cho họ. Mặc dù giờ đây không còn được như thế; tuy nhiên, Thánh nhân vẫn dành cho họ quà tặng là những lời cầu nguyện. Ngài tặng bội những lời kinh để nài xin Thiên Chúa lo liệu các nhu cầu cần thiết cho họ.

Thấy mình càng ngày càng yếu nhược, không còn sức làm việc được nữa, thánh Giuse đã để tâm suy gẫm nhiều về các ưu phẩm của Thiên Chúa. Ngài khát vọng mãnh liệt muốn được chết để có thể chiêm ngưỡng thánh nhan Thiên Chúa. Thánh nhân thường hướng ánh mắt về trời và giữ nguyên như vậy suốt nhiều giờ đồng hồ. Ngài mong ước công trình cứu độ nhân loại sớm đến ngày hoàn thành, để nhờ đó, Ngài sẽ được tiếp nhận vào quê hương thiên quốc.

Thánh Giuse đọc các đoạn Thánh Kinh và các Thánh Vịnh của vua David nói về lòng khát khao được chết. Thánh nhân đến gặp Đức Maria và cố làm cho Mẹ hiểu Ngài rất khát mong nước trời: “Ôi hiền thê rất dấu yêu của tôi! Biết đến ngày nào tôi mới được vào hưởng sự vui mừng của Thiên Chúa? Một khát vọng nóng bỏng muốn ra đi đang sôi sục trong tâm hồn tôi! Đường như thời hạn lưu đầy trần gian của tôi chẳng còn bao lâu nữa – và linh hồn tôi sẽ sớm được giải thoát khỏi những xiềng xích của thân xác để tung cánh bay về nơi an nghỉ nơi lòng tổ phụ Abraham. Và ở đó, tôi sẽ chờ cho đến ngày công cuộc cứu độ nhân loại được hoàn thành, và nhờ đó, tôi sẽ được đưa vào tận hưởng những hoan lạc bất tận của Thiên Chúa.

“Thực vậy, không những sức lực phần xác của tôi dường như đang suy giảm rất nhanh, mà tôi còn cảm thấy trong mình một khát vọng nóng bỏng muốn băng ra khỏi cuộc sống dương gian này. Tiếc nuối duy nhất của tôi là phải từ biệt Đức Nữ, hiền thê

dấu yêu của tôi, và Chúa Giêsu quý yêu, giữa những khổ đau é chề mà sau này Chúa Giêsu và Đức Nữ sẽ phải gánh chịu. Tuy nhiên, Cha Trên Trời nhất định sẽ nâng đỡ và ủi an cho hai Mẹ Con. Tôi hy vọng sẽ sớm được gặp lại cả hai Đấng sau khi Chúa Cứu Thế, qua cuộc tử nạn, sẽ mở cửa thiên đàng và cho chúng ta được vào quê hương điểm phúc.”

Thực vậy, tuy đã biết cuộc đời trần gian của Thánh Giuse sắp đến ngày chấm dứt, nhưng Đức Maria hoàn toàn vắng theo thánh ý Thiên Chúa và không tỏ ra một chút chán nản nào. Đức Maria chỉ thổ lộ cho Thánh Giuse biết những cảm xúc buồn vui của Mẹ, và ngay cả trong việc này, Mẹ cũng làm hết sức tể nhị.

Thánh Giuse cảm thấy rõ ràng ngày ra đi của Ngài đã cận kề; và vì vậy, Ngài rất nhiệt thành thực hành nhân đức. Thánh nhân xin Chúa Cứu Thế thường xuyên nói về thiên đàng cũng như các mẫu nhiệm liên quan đến cuộc sống, cuộc thương khó và tử nạn của Chúa Cứu Thế cho Ngài nghe, bởi vì Thánh nhân nói: “Đến khi ấy, cha chẳng còn được nhìn thấy Con, mà cũng không được nghe những lời thần linh của Con. Vì thế, cha xin Con hãy cho cha được hoan hưởng sự hiện diện của Con bên cạnh cha, trong lớp áo thân xác hay chết này.”

Để an ủi Thánh Giuse, hiền phụ của Người, Chúa Giêsu thường nói về các mẫu nhiệm liên quan đến Thiên Chúa Làm Người, về các ưu phẩm và các điều thiện hảo của Thiên Chúa, và về vinh quang thiên đàng. Tất cả những điều ấy đã làm tăng thêm khát vọng của Thánh Giuse muốn thoát khỏi cuộc đời này để tận hưởng hạnh phúc diện kiến Thiên Chúa vô cùng.

Một lần kia, Thánh Giuse quay nhìn Chúa Giêsu và nói: “Hỡi Đấng Cứu Độ rất khả ái của cha! Linh hồn cha khát khao được thoát khỏi xiềng xích thể xác này để được vào hưởng kiến Thiên Chúa diện đối diện! Những lời Con nói về các sự trên trời đã đem

lại cho cha một niềm vui chan chứa, đến độ linh hồn cha gần như sắp lìa khỏi thân xác, thế thì khi cha thực sự ra khỏi trần gian này, không biết niềm vui được vào hưởng sự vui mừng của Thiên Chúa sẽ còn lớn lao như thế nào nữa? “Tuy nhiên, sự an ủi của cha đã biến thành cay đắng khi cha nghĩ rằng không ai có thể mở được cửa thiên đàng, ngoại trừ một mình Con – qua cuộc sống, cuộc thương khó và tử nạn cứu độ của Con.

“Ôi, điều ấy đâm thấu linh hồn cha và làm cha đau đớn đau đớn! Ôn giải thoát của chúng ta sẽ được trả bằng một giá đắt đỏ chừng nào! Ôi, Đấng Cứu Độ yêu dấu của cha! Tâm hồn cha nát tan khi nghĩ rằng chúng ta chỉ có thể được hưởng kiến Thiên Chúa bằng cái giá đau khổ và cái chết tang thương của Con! Cha muốn thực hiện một chút gì đó đền tạ tình yêu vô cùng của Con. Cha muốn đền tạ sự vong ân của vô số người không biết trân trọng tặng ân vô giá và tình yêu quá bao la này.”

Trong lúc càng ngày càng bị nỗi đớn đau và tình yêu làm cho hao mòn, Thánh Giuse thường lặp đi lặp lại những lời như thế với Chúa Giêsu. Khi tình yêu nồng cháy chan chứa trong tâm hồn, Thánh Giuse chiêm ngắm Đấng Cứu Thế và vô cùng sung sướng vì nhận ra ở nơi Người các ưu phẩm tuyệt vời, đến độ linh hồn Ngài dường như được đắm chìm trong hân hoan. Tuy nhiên, vì lúc nào Thánh nhân cũng nhớ đến các đau khổ và cái chết của Chúa Cứu Thế, nên niềm vui của Ngài bị tiêu tan, và thánh nhân cứ lặp đi lặp lại lời này: “Ôi Chúa Giêsu, Đấng Cứu Độ của cha! Ở nơi Con, nào là vẻ hiền từ, nét điềm lệ và sự khôn ngoan, nào là trí thức và lòng nhân lành vô biên! Thế nhưng những điều rất mực vinh hiển ấy rồi sẽ bị tàn đãi, bị khinh khi và nhục mạ!” Thánh Giuse thực sự đã bị kiệt quệ vì trí lòng Ngài lúc nào cũng bị các suy tư ấy chiếm đoạt. Đấng Cứu Thế biết ơn đón nhận tâm tình của Thánh Giuse, và tỏ cho Ngài thấy những biểu hiện rõ ràng về điều ấy.

Bất chấp bệnh trạng, Thánh Giuse vẫn không bao giờ bớt xén các giờ cầu nguyện thường lệ. Ngược lại, Thánh nhân còn tăng thêm. Vì lợi ích các linh hồn, Ngài đã quì gối suốt nhiều giờ, khẩn nài Cha Trên Trời cho mọi người biết tin nhận Đấng Cứu Thế khi Người đến tỏ mình cho thế gian qua cuộc đời rao giảng. Điều ấy đã được tỏ cho Thánh Giuse biết qua một mặc khải thần linh.

Thánh Giuse thường dâng lên Cha Trên Trời những lời cầu nguyện sốt sắng: “Ôi những người được nghe và tuân giữ lời Thiên Chúa thật sự điểm phúc biết bao!” Thánh nhân đã nói với Đức Maria: “Hỡi hiền thê quý yêu của tôi! Thật là một đặc ân phi thường khi Đức Nữ được nghe lời Chúa Giêsu của chúng ta rao giảng. Mặc dù Đức Nữ thực sự phải chịu rất nhiều đắng đót khi nhìn thấy những đau đớn khủng khiếp, những chống đối và bách hại mà Chúa Giêsu sẽ phải gánh chịu; tuy nhiên, những lời thần linh của Người sẽ ủi an Đức Nữ, và sự quan tâm đầy yêu thương của Người sẽ làm cho Đức Nữ được mạnh sức. Tôi vui mừng cho số phận điểm phúc của Đức Nữ, khi Đức Nữ được chịu đau khổ vì tình yêu Chúa Giêsu, và tôi vui mừng vì niềm vui Đức Nữ sẽ được hưởng nhờ các cuộc thăm viếng của Người. Tôi tin chắc Chúa Giêsu sẽ an ủi Đức Nữ giữa muôn vàn khổ đau mà Đức Nữ, một người mẹ đầy yêu thương, sẽ cảm nghiệm trước những đau khổ và nhọc nhằn Chúa Giêsu phải trải qua để mưu ơn cải thiện cho toàn nhân loại.”

Nhờ các lời thánh thiện ấy, ngọn lửa tình yêu một lần nữa lại bùng lên dữ dội trong tâm hồn Thánh Giuse. Ngài thường được tình yêu chiếm đoạt đến nỗi ngất đi và càng ngày càng yếu sức.

Đức Maria dọn các thức bổ dưỡng để Thánh Giuse hồi phục sức khỏe, và Thánh nhân rất biết ơn khi đón nhận các thức ấy. Ngài ngợi khen và cảm tạ Thiên Chúa đã ban cho Ngài quá nhiều ơn thánh và phúc lành.